

Misjœvn Ólavsœkuframsýning

Heðin Kambsdal: "Gjógv"

Støðið á Ólavsœkuframsýningini í ár rakk líka frá tí heilt góða til tað onkisigandi. Nógv tóktist at vera við av gomlum vana, meðan tað í onkrum fœrum kanska mest var nýggjheitin, heldur enn dygdin, sum hevði tryggjað verkinum eitt pláss á framsýningini

Ólavsœkuframsýning

Anna V. Ellingsgaard
anna@sosialurin.fo
Myndir: Bárður Lydersen

Samanbórið við undanfarin ár, vóru óvanliga fá listaverk sloppin við á árliku Ólavsœkuframsýningina. Tá avtornaði komu 55 verk upp at hanga, og heildarmyndin var tí ein opin og løtt framsýning, har áskoðarin hevði møguleika at savna seg um tað einstaka verkið.

Gamalt og nýtt

Av okkara kendu málurum er Heðin Kambsdal ein av teimum, sum megnar at endurnýggja seg sjálvan næstan hvørja ferð. Hesuferð var tað serliga avlanga vertikala myndin "Gjógv", sum breyt frá í einum spennandi samspæli millum skap og innihald. Eisini myndirnar hjá Arnoldi Vegghamar kendust sum eitt frískt lot millum "gomlu" málarnar við sínum litfagra sermerkta stíli, sum framvegis tykist líka nýskapandi.

Kári Svensson hevði fimm málningar við hesuferð, allir við sama heiti "Hugbirting", men við sera ymiskum útrykki bæði í litum og stødd. Møguliga boða hansara blá- og turkis-littu myndir frá onkrum nýggjum hjá málaranum. Settar saman við einum sera "lidnum" málingi við teimum fyri Kára meir eyðkendu jørðlitunum, høvdu blálugu myndirnar eitt brá av at vera eitt slag av for-

vitisligum kladdum.

Men burtursæð frá glottum, sum hesum, hevði tú sum heild eina kenslu av at hava sæð tað mesta fyrr á hesum partinum av framsýningini.

Spæl ið siðvenju

Tað, ein saknaði av nýskap-an hjá teimum kendu málurarnum, fann áskoðarin harafturímóti hjá teimum yngru ella ikki so kendu. Av teimum 20 listafólkunum, sum vóru við í ár, vóru umleið helvtin við fyrri fyrstu ferð.

Tormóður Djurhuus hevði tveir málningar við, har siðbundna myndeðnið "Lomvigaberg" fekk ikki sœrt av nýggjum lívi. At lata hvíta máling renna niðureftir lœrfitinum sum fugla-skvett er roynt fyrr, men á myndunum hjá Tormóði fara skvettini út um bjørgini sum fyri at viðmerkja, at hetta er ikki eitt fuglaberg, men eitt lœrift. Nakað tað sama kanst tú siga um

myndarøðina "Í Álvalandi", hjá Jóhan Martin Christensen, har horisontala himmal/hav uppbyggingin verður brotin av nøkrum litfœgrum neyvt teknaðum rundum plettum í einum originalum spæli við siðvenjuna.

Ikki færri enn tvær installatiónir og tríggar skulpturar vóru við á framsýningini. Listarlíga góðskan var misjœvn, men smáu bronsumyndirnar hjá Eiriki Poulsen skaraðu framúr í handverksligari dygd.

Hóast fleiri av verkunum á Ólavsœkuframsýningini avgjørt høvdu sínar dygdir, var framsýningin sum heild sera misjœvn. Ov nógv av tí kenda tóktist vera við av gomlum vana, meðan ein hevði varhuga av, at tað var nýggjheitin, heldur enn dygdin, sum hevði tryggjað onkrum av teimum yngru eitt pláss á veggnum í Listaskálanum ólavsœkudagarnar.

Eiríkur Poulsen,
"Revisor"
(bronsa)

Kári Svensson: "Hugbirtingar"

Tormóður Djurhuus:
"Lomvigaberg"

"Fokkjúfingurin" í Listaskálanum

Fólk vóru sera ymisk á máli um, hvussu væl hann hóskaði har. Men ovurstóri

"Fokkjúfingurin" hjá Sámali Blak slapp ígjøgnum nálaureygað hjá nevndini, sum

valdi verkini til Ólavsœkuframsýningina í Listaskálanum

Ovurstóri "Fokkjúfingurin" hjá Sámali Blak og 200 slapp ígjøgnum nálaureygað hjá teimum, sum valdu verkini til Ólavsœkuframsýningina í ár

Ein finger til listaklandrið?

Ovurstóri, silvurlitti "Fokkjúfingurin" slapp ígjøgnum nálaureygað, og Ólavsœkudagarnar stóð hann so og mól runt í niðara salinum í Listaskálanum. Fingurin kann eisini blæsa eld og royk, men har høvdu tey á Listasavninum sett markið hesuferð.

Fólk vóru rættiliga ymisk á máli um, hvussu væl "Fokkjúfingurin" hóskaði á Listaskálanum. Ein kundi til dømis filst á, at verkið er tikið úr sínum upprunaliga samanhangi, har tað var partur av eini tónleikaframfærslu, og tí gevur lítla og onga meining millum hini verkini á Listaskálanum. Hinvegin, navnframi Marcel Duchamp tók jú sítt pissoir úr sínum náttúrliga samanhangi og setti tað á

eitt listasavn - og varð harvið mettur at vera ein tann mest kollveltandi listamaðurin í fyrru helvt av farnu øld. Men, sum ein ummælari tók til, kanska var meininginum hjá Sámali Blak og teimum í 200 við verkinum at geva allari ósemjuni innan føroyska listaheimin fingurin.

Á Ólavsœkuframsýningini varð verkið lýst sum ein installatión við heitinum "Pappmasjéfokkjúfingurin # 3". Tilfarið er pappmasjé, træ, glas og jarn og tað eru Sámali Blak, Mikkel Arge Galán og David H. Geyti, sum í felag standa aftanfýri verkið.